

hentydet til, at det var den Form for Bestyrelsen, som af mig er foreslaaet i det Lovforslag, som før to Aar siden blev forelagt her i Thinget. Der er imidlertid en saa betydelig Forskjel imellem Lovudkastet, saaledes som det nu foreligger, og saaledes som det forelaadengang, at jeg nu hverken kan søle Anstalten eller mig selv fuldstændig betrygget ved at have en enkelt Mand i Spidsen for den; thi det maa vel erindres, at, imedens den tidligere foreslaaede Anstalt kun gik ud paa Forsikkring paa eet Liv, og medens den hele Formuesbestyrelse var henlagt under Finansministeriet, foreligger der her ved denne Anstalt Spørgsmaal af en ganske anden combineret Natur og en ganske anderledes omfattende Formuesbestyrelse, som jeg for mit Bedkommende vilde finde nogen Betenkelighed ved at overdrage til en enkelt Mand, der — det kan man jo meget godt indrømme — kun i de store Træl kunde være underkastet Finansministeriets Control. Navnlig er der dog een Betragtning, som jeg maa fastholde, og det er den, at jeg ikke paa nogen Maade kan gaae ind paa en Ordning af Bestyrelsen, hvorved man affskerer Finansministeren Indflydelse, og det endog afgjørende Indflydelse paa, hvem Forretningsføreren skal være, og jeg fastholder fremdeles, at Forretningsføreren tillige skal være Formand i Bestyrelsesraadet. Man kan styffe Ansvarer ud, som man vil, saa er det dog afgjort, at Anstalten til Syvende og Sidst bestyres paa Finansministerens Ansvar; man har i de senere Aar, navnlig i det andet Thing, paa ingen Maade været sparsom med de Forordninger, som man i den Henseende har stillet til Finansministeren, og det forekommer mig, at ingen Finansminister ret vel kan indlade sig paa at høre Ansvarer for en Anstalt, hvor Forretningsføreren og Formanden for Bestyrelsen ere valgte aldeles naahængigt af hans Villie. Dertil kommer jo selsølgelig det praktiske Hensyn, som maa gjøre sig gjældende ved Ordningen af enhver Bestyrelse; og som væsentligst maa gaae ud paa at lade enhver berettiget Indflydelse komme til Gylbigheid, altsaa at tilveiebringe en saadan Form, at den kan komme frem og gjøre sig gjældende, medens der dog tillige sørges for, at de forskjel-

lige Indflydelse ikke neutralisere hinanden, saa at Forretningerne blive, om jeg saa maa sige, mere negative end positive. Det er altsaa en Fordring, jeg for mit Bedkommende ikke kan opgive, at Finansministeren faaer Indflydelse paa Valget af Formanden; men paa den anden Side er jeg villig til at give alle de Garantier, som maatte kunne forenes hermed, for at fjerne den Frygt, som synes at være tilstede hos enkelte Medlemmer for, at Forretningsføreren kun skulde blive, saa at sige, Finansministerens Gaand i Anstalten. Det er paa ingen Maade min Mening, og derfor vil jeg for mit Bedkommende ikke have det Allermindste imod — hvad der virkelig, saaledes som den ærede Ordfører bemærkede, er Lovudkastets Hensigt — at Bedkommende faaer kongelig Ansættelse. Jeg indrømmer, at den Betragtning har fuldkommen Berettigelse, at, naar Forretningsføreren skal have kongelig Ansættelse, maae de andre Medlemmer af Bestyrelsen med Hensyn til Charakteren af deres Ansættelse være stillede paa samme Trin som han. Derimod tilstaaer jeg, at jeg ikke skjønner, at der er nogen absolut Nødvendighed tilstede for, at der med denne kongelige Ansættelse tillige følger Pensionsret. Jeg kan forøvrigt være ganske enig med den ærede Ordfører i, at dette egentlig mere er et Formspørgsmaal end et Realitetsspørgsmaal. Men naar jeg dog foretrækker, at man her ikke tilstaaer Pension, saa er Grunden den, at jeg maa billige en Betragtning, som de ærede Medlemmer, som have stillet Forslaget under Nr. 24, have fremsat i Betenktningen, og som fører til, at er der noget Sted, hvor man kan ansætte Embedsmænd uden Pensionsret, da er det netop her, hvor der er givet en saa udmærket Leilighed til paa anden Maade at sikke sig Alderdomsforsørgelse. Jeg indrømmer, som sagt, at det egentlig kun er en Formsig, om man i Gage betaler dem det søggede Bidrag, der behøves, for at de kunne sikke sig Alderdomsforsørgelse, eller om man giver dem Pension; men er det saaledes kun et formelt Spørgsmaal, saa forekommer det mig, at man maa føres hen til at vælge den Form, som passer bedst med den Institutions Charakter, som de skulle bestyre. Det vil af, hvad jeg har tilladt mig at yttre, være ind-